

Szülőföldem

Téti Híradó • Városi Folyóirat • XVIII. évfolyam 4. szám • 2013. tél

Karácsonyi gondolatok

„Íme, a szék fogva méltóbban, fát szől, akit imádkozóknak neveznek” - avé azt jelent: Vélünk az Isten.” (Mt 1, 23)

Jézus és Gyula, Karácsony félt

Szép Tündérmese voltam. Először is
Ilyenkor decemberben mindig megváltozik valami. Más lesz a város, más lesz a hangulat az esti séták során, máshogy készülünk az előlünk álló hetekre. Mindenkinél máshogy érzékelik az adventet... Nem mindegy, miként is töltjük mindezt. Híradón, fiatalon éljük-e meg a szeretet ünnepét, vagy lelkesen, tiszta lelkiismerettel.

Ilyenkor decemberben nem mindegy, hogy a karácsonyt megelőző adventi időszak csak külsőleg látszik-e felmunkát, vagy a lelkiünkben is ott az ünnepi hangulat. Sokszor azt várjuk, legyen végre túl a sok rohanáson, a megfélemlítéskarácson, hogy megpihenessünk. Pedig a karácsony maga lehet a csoda, ha a lelkiünket kellőképpen felkészítjük. Megvárjuk, befogadjuk, ha elhárítottuk, hogy hozzánk is eljőn, nekünk is megszületik. Bár a legnagyobb ajándék, amit kaphatunk, hogy Isten maga jött köztünk, mégis mi is átadjuk Neké ajándékainkat: talán csak néhány összevissza gondolatot, melyeket majd Ő a jelenlétevel kibővíti, egy gyönyörű élete, amelyet a szeretete megújít, néhány hamis hangot a jók színe karácsonyi dalokból, és jóslatival megújított gondolatokat.

Ilyenkor decemberben legyen egy pillanat az Ünnepeken, amikor dühös szavainkat megalkalmazzuk, a legnagyobb titok előtt. Ez az egyetlen lehetőségünk, hogy megismerjük, ez a személti szemben való szent találkozás... *Vadlaka Zsófia*

Boldog Karácsonyt!

Az adventi gyertyák lángja - lelkünk fényessége

Új egyházi év kezdetén állunk, s újra elérkezett az adventi szeretet idő. Templomaink a bűnös szívet öblítik magunk, a befelé figyelés, elcsendülés, virágok szaga. Ezek mellett a belső lelki gyakorlatok mellett pihenés meg egy külsője az adventi koszorú, mely elmaradhatatlan hozzátartozója az adventi szentmisek szertartásának. Az ilyenkor szokásos hajnali rózsaszín szentmise az adventi koszorú gyertyáinak egyre erősödő fénye jelzi a megtestesülés misztériuma ünnepének közeledtét. Ugyanakkor emlékeztet arra is, hogy Krisztus második, dicsőletes eljövetele is ebben kell virágozni.

Ahogy növekszik az adventi koszorú fénye egy-egy gyertya meggyújtásával, úgy kell a mi lelkünknek is egyre fényesebbé válnia, megadva, hogy meggyújt

tölts be azt. Az illatos fenyőágból minden család megalkotására maga adventi koszorút. A koszorú jelkép, a virágzás, az elmélyülés, a csendes készülődés saját fényét adva, betöltheti az egyre sötétebbben élő családokat élettel. Már akkor seménykedni is felelős érzés, hogy az adventi gyertyák fényessége lelkünk megtestesülését segíti elő.

Készülünk valami újra, készülünk valami mással, melyet adunk az adventi gyertyák lobogásában, a szeretet apró lángjának fellobbanásában.

Kíváncsi, mindezt megfogadva a szeretet lángjaitól és szíveztől élők meggyújtását. Boldog karácsonyt kívánok minden kedves Olvasóimnak! *Bereczkóni Dr. Kovács Pirella jegyzi*

Tartalom:

- **Öröklátogatásunk**
- **Starkt egy év...**
- **Nyugdíjasok kíváncsiak (NÖ)**
- **50 éves emlékeztető**
- **Az elvárás az új év találati jelszava**
- **Év végi gála**
- **Az elvárás az új év találati jelszava**
- **Parti képek és gyertyák**
- **Büszkösztető**
- **Kíváncsiak az új évről**

Megjelent és letölthető **Szülőföldem**

XVIII./4.

2013. téli

száma! (4,3MB)

A képre kattintva megnyílik!

A régebbi számokat itt megtalálja:

Szülőföldem

Jó olvasgatást kívánunk!